

A.1. Μετάφραση

Όλα είναι αξιοθρήνητα στους εμφύλιους πολέμους αλλά τίποτα (δεν είναι) πιο αξιοθρήνητο (άθλιο) απ' την ίδια τη νίκη· αυτή κάνει τους νικητές πιο σκληρούς και πιο αχαλίνωτους απ' ότι συνήθως, ώστε, ακόμη κι αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, αναγκάζονται απ' τα πράγματα να γίνουν. Γιατί οι εκβάσεις των εμφυλίων πολέμων είναι πάντα τέτοιες, ώστε όχι μόνο να γίνονται αυτά που θέλει ο νικητής αλλά επίσης (ώστε) ο νικητής να κάνει το χατήρι σ' αυτούς, με τη βοήθεια των οποίων αποκτήθηκε η νίκη.

.....
Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί (άλλοι), όχι μόνον αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν πως ενέργησα σκληρά και τυραννικά (πως αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά). Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, δε θα υπάρξει κανείς τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, και κανείς τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

B.1.

bellis civilibus: bellum civile

miserius: miserrimum

ipsa: ipsum

victores: victoribus

ferociores: feroci

tales: talis

exitus: exitu

iis: earum

auxilio: auxilium

auctoritatem: auctoritas

multi: plus

hunc: huic

castra: castrorum

stultum: stultam

B.2.

reddit: reddidisti

sint: sunt

cogantur: cogentur

fiant: fiendum

velit: vult

obsequatur: obsequentur

parta sit: peperisti

animadvertissem: animadversum, animadversu

dicerent: dixerint

intellego: intellexisse

pervenerit: perveniebatis

indendit: intende

videat: vidissemus

fateatur: fatebuntur

Γ.1.α.

miserius: Είναι κατηγορούμενο στο υποκείμενο nihil του ενν. ρήματος est.

ferociores: Είναι κατηγορούμενο στο αντικείμενο victores του ρήματος reddit.

bellorum: Είναι γενική υποκειμενική στο exitus.

iis: Είναι αντικείμενο του ρήματος obsequatur.

id: Είναι υποκείμενο του απαρεμφάτου factum esse (ετεροπροσωπία).

fore: Είναι ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρήματος intellego.

coniurationem: Είναι υποκείμενο του απαρεμφάτου esse factam (ετεροπροσωπία).

Γ.1.β

civilibus = quae civilia sunt

Γ.1.γ

Cicero scripsit bellorum civilium exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent, quae vellet victor, sed ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta esset.

Γ.2.α

etiamsi natura tales non sint: δευτ. επιρρηματική παραχωρητική πρόταση· εκφέρεται με υποτακτική, γιατί δηλώνει μια υποθετική κατάσταση, που, κι αν ακόμα δεχτούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της προσδιοριζόμενης πρότασης· συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (*cogantur*) και δηλώνει το σύγχρονο στο (παρόν).

Γ.2.γ.

quae velit victor: δευτ. (επιθετική) αναφορική προσδιοριστική· εκφέρεται με υποτακτική λόγω έλξης από το *fiant*· συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (*fiant*) και δηλώνει το σύγχρονο (στο παρόν)· είναι επιθετικός προσδιορισμός στο *ea*.

Γ.2.γ

Υπόθεση: *Si iste in Manliana castra pervenerit*

Απόδοση: *neminem tam stultum fore, [neminem tam improbum (fore)]*

Είδος: Εξαρτημένος υποθετικός λόγος που δηλώνει ανοικτή υπόθεση στο μέλλον (με υπόθεση προτερόχρονη)

Ανεξάρτητος:

Si iste in Manliana castra pervenerit, nemo tam stultus erit, nemo tam improbus (erit)

Τροπή σε υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν-μέλλον:

Si iste in Manliana castra perveniat, nemo tam stultus sit, [nemo tam improbus (sit)]